

Előfizetési árak:

Egész évre	5 ft	—	kr
Fél évre	2	50	„
Negyed évre	1	25	„
Néptanítóknak egész évre	3	—	—

Hirdetési díjak

a legutányosabban számítottak.
Bélyeg minden beiktatásért 30 kr.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

Szerkesztői Iroda.
hova a lap szerelmi részét illető küldemények intézendők:
ÁLLAMI TANITÓKÉPEZDÉBEN.
Levelek csak bérmentesen fogadjanak el. Kéziratok nem adtnak vissza.

Kiadóhivatal:
Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — Nánay Lajos könyvnyomdájába — küldendők be (Bód-g-tér, Scheibner-féle ház.)

Egyes szám ára 5 kr.

Versengés.

Fölölegesen tartom megmagyarázni ezen jelentményteljes szónak értelmét hogy t. i. sokoldalú a verseny szó alkalmaztatása.

De ki találná ki azon versenyt, melyet az én tollam tüzött ki magának czélul? Gondolkodás nélkül azt mondom szives olvasóm: „Nos hát mi is lehetne más, a miről írni lehetne, mint a löverseny, hangverseny vagy legfeljebb kitűzött díjakért való versenyzés.

Távolról sem akarom ezeket papírra átvezetni, mert én egész más dologgal foglalkoztatom elmémét, midőn azt kérdelem magamtól: „Mire való az a nagy fényűzés?” Most már nem tarthatom vissza jobbotmat, hogy tovább ne szaladjon a megkezdett cikknek folytatásában. Meg kell vallanom, hogy az u. n. „szépnemhez” tartozom és hogy még nem vagyok oly idős, hogy rámfogni lehetne: „Azért szölok ily hangon mert öreg vagyok, fiatal koromban én sem voltam különb!” Mondjanak bármit, annyi tény, hogy még egyszer sem voltam mulatságban, anélkül, hogy észre ne vettem volna a nőknél, mint nézi le a gazdagabban öltözött az egyszerűeket, s valahányszor elmélkedtem e fölött, mindig arra a gondolatra térek vissza: „Mi okból történik ez?” Eddig azon véleményben voltam, hogy senki ok nélkül nem tesz oly dolgokat, melyek nem hogy vagyonát szaporítanák, hanem még kizsákmányolni is képesek.

De meggyőződéseim szerint igen is tesznek az emberek balgaságot és pedig a társadalom minden rétegében akadunk ezen igazi bálványozó hűveire. Senki sem meri a gyógykezelést magára vállalni talán senkinek sem tetszik az egyszerűség.

Dehogyan nem, inkább igen sok férjnek s család apának kedvtelés szerezne az, ha általános egyszerűség miatt a különben sorvadás-

TÁRCSA.

A pecsétgyűrű.

(Előszó.)

Irtá: Harminczasy Kálmán.
(Folytatás.)

Szerdahelyi halálhíre, mint villám futotta be a várost, s lehetett is látni nem egy könyező és bánatteljes alakot közeledni a gyászbába vont lakba, hol pár nap előtt még maga a jelenlegi halott mondott vigasztaló szökat egy-egy, hozzá segélyért járuló embernek.

Szerdahelyi Lajos kimondhatlan részvétet tanusított, nem színleg, hanem szívből, — s méltóan is tette ezt, mert azt, hogy ő ma két-három százezret érő birtoknak kizárólagos tulajdonosa, egyedül már kihűlt kebelnek köszönheti.

Barátai vigasztalták, de ő azért megmaradt bánatánál s eltűnt arczáról a játszikévy, el a mosoly, helyét a komolyság, részvét s a könyzapor bus sóhajokkal foglalta el.

A levelet mit Szerdahelyitől kapott birtokba rejtve, irásztalába tevő, telve kíváncsisággal annak tartalma felett. Eszébe jutottak a most már halottnak szavai, hogy gyűrűjét őrizze, mert ezáltal lelheti meg boldogítóját.

— Titkot vitt sírba atyám, — mondá részvétteljesen Szerdahelyi barátaihoz, olyan titkot, melynek megfejtését egyedül ő eszközölhette volna, mert én magamat annak megfejtésére, gyengének s képtelennek tartom, pedig a megfejtés nélkül nékem az élet csak mint felesleges teher tűnik fel; éni nem óhajtok, míg annak megoldását nem eszközölhetem, a vagy más nem eszközli.

ban szenvedő „Wertheim cassa“ egyszerre kigyógyulhatna régi bajából.

Nézzük, mily következménye van annak, ha a leányok szoktatva vannak arra, hogy mindent, a mi „újdivatú“ rajtuk észlelhető legyen.

Rendesen az a következés, hogy mint mindent, a mi a léleknek semmi táplálékot és új ingert nem szolgáltat, utóvégre is meg unják.

Akkor aztán vagy folytatják a fényűzést, mint rozsz szokást, ha t. i. a „Börze“ megengedi, vagy ha nem, akkor inkább schova sem mennek, sem hogy az egyszerűséghez, mi előttük szégyen, szokni akarnának.

S ha azt vesszük szemügyre, hogy hány ifju házassodnék, ha nem kellene jövedelméhez mérten visszaradnia attól, hogy a nő hozományával egybekapcsolva a jövedelmét még sem lesz képes az igazakat megfelelően kielégíteni.

Nem egy ifju házaspár hazsártoskodására szolgáltat okot a fényűzés. A nő mindenről inkább lemond, csak arról nem, hogy mint ő mondja, állásához képest lépjen fel a társas körökben, ami persze nem kis feladat, mert a toilettejához szükséges nem közönséges selyemruha, minden elgondolható díszszel ellátva, különnemű ékszerék, elegans legyező elefántesontból s isten tudja mi minden halmozódik össze a szegény férj kontóján. — S ez mind egy estére szól, mert ha jövő napon ismét elmegy mulatságba, akkor csak nem mehet ugyanazon ruhában, hisz ezt csak nem teheti. — Tehetné de nem teszi, s a szegény férjnek jaj, ha csak egy moczzanást is mer kockáztatni, hogy nincs inyére a dolog. S mi a végezete és vége az ily életnek? A férj belevergődik az adóságokba, ugyannyira, hogy nem is veszi észre, hogy jutott bele, csak aztán

— Hagyd barátom azt, túrj békén s türelmed koronázva leend. A titkot felfedezi majd a véletlen akkor, midőn annak megfejtésére legkevésbé gondolsz, midőn egészen más czél eszmény lesz előtted — mondá egy középtermetű, barna, fekete szemekkel s remek vonásokkal ékeskedő fiatal ember Z a l a y S á n d o r

— A türelem és az ujjamon lévő pecsétgyűrű talán megfejteti velem ama rejtélyt, melynek megfejtésétől függ boldogságom — felelt komolyan Szerdahelyi Lajos.

— Igen a türelem és a pecsétgyűrű! viszonzá Zalay —

A temetés alkalmával, mi nagyuri pompával ment véghez, Szerdahelyiné esete nem egy szemben csalt könyeket s hallatott zokogást, mert ugyanis, midőn Szerdahelyit a sírbólba tenni akarták Szerdahelyiné felkiáltott — Kedves Bélám! s aztán öszszergyogva megszűnt élni — Férjével együtt volt már fenn a mennyben.

Szerdahelyi Lajos fenntartva némileg férfui komolyságát, könnyű fájdalmas sóhajokat és zokogását el nem nyomhatá. Ott állt a kihűlt kebel felett, némán tekintve azt addig, míg nem Zalay Sándor elvezeté onnan s fogatára emelve lakába szállítá, hol csaknem eszmélet nélkül feküdt le pamlagára. Egy szót mondott mindig, de zokogása azt megérteni nem engedte, míg nem egyszer hangosan mondá: Nyugodjatok békében ti szerető szülők, legyen könnyű a föld, mi rágórdul tetemeitekre.

Szerdahelyi Lajos nevelő szülei elvesztése óta elvesztő élnékségét, mosolyt igen gyéren lehetett látati arczán, inkább dráma

látja, hogy a kétségbeesés meredek sziklái közé jutott; nincs menekülés egy pisztolylövés a megmentője. Térjünk át most a nőre. Minthogy a pipere is oly élvezet, mely magában véve valóban semmi örömet nem nyújt, azért csak is a hűségnek kifolyása, mert a hű nem elégszik meg a természeti szépségekkel. Ifjú korában a nőnek kedve telik az ilyenü fénnyezésben, de utóvégre meg kell unnia. Bár akkor felhagyna vele! Nem teheti! Mit szólna a világ? Hát férje előtt alázta meg magát. Pedig bár lemondana hűségéről, talán még nincs is késő s ki tudja mennyi bajnak vehető elejét!

Mindezekre azt lehetne ellenvetni: „Ez fukarság, miből éljen a divatúrás, ha ily szigorúak vagyunk?”

Megélhet ő azért, mert ha mindenki vagyonához mérten ruházkodnék, jutna azért ő neki is. A női finom izlés egyszerű szépséget is tud varázsolni, ha nincsen elkapatva. Különbön midőn mocsarat lecsapolnak, nem szokás kérdezni, hová lesznek a szegény békák, hogy élnek majd meg?

Elősoroltam már a hibákat, de még nem szóltam arról, hogy lehetne azokat jóvá tenni?

Véleményem szerint hathatós ellenszer volna, ha a legelőkelebb nők kezdenék meg az egyszerűséget, úgy hiszem számos követőjük akadna.

Különbön is az igazi vagyonos és mivelő nő rendszeren egyszerű. De a leghathatósabb szer az volna, ha apák és férfiek egyhangúlag kívánnák az egyszerűséget. Szíriárdul kellene nejkik vagy leányaik túlzott követeléseiknek ellentánni, egyszerűmind méltányolva az egyszerűség határait. Csakhogy nehéz feladat ez a férfiekre nézve, mert a legtöbb férjecske, (de csak négy szemközt mondod, hogy meg ne hallják) papucs alatt van.

Hát még az atyus mitévő legyen, mikor az ő egyetlen „szivgyöngye” a nyakába borul s esdeklő hangon kéri a jó papát: „Még csak azt az egy nyakéket vegye meg, hisz akkor már minden meg lesz!”

És mit tesz az atya? Megveszi, bár jól tudja, hogy nem az utolsó. De mit tegyünk, mikor így van? Segítsünk rajta.

Apák és férfiek jól vigyázzanak az első kinaikozó alkalmat el ne szalasszák, hanem próbálják meg szerencsésjüket.

Farsang van! Bő alkalom kinaikozók az egyszerűség nemes érényének gyakorlására. Ugy is nehéz az idők viharos járása! Legyünk előre látók.

Baja, 1880-ik farsang idejében.

H. P.

Ösztök munkatársunk a tapasztalás által indokolt komoly

eszmék foglalkoztatták elméjét; a halált óhajította legtöbbször, különösen azért, mivel teljesen bizonytalanságban volt származására nézve, a pecsétgyűrű által pedig legkevésbé vélt anyja nyomára találni, bár mindig előtte állottak érczetünként Zalay barátjának ama szavai „Igen a türelem és a pecsétgyűrű.”

Már az is rejtély volt előtte, hogy Szerdahelyi meghagyta neki még gyermekkorában, hogy örökségképp kapott anyai pecsétgyűrűt kővével befelé hordja, s még jobban az, hogy a kapott levelet csak Szerdahelyi halála után két év leteltével bonthatja fel. Sokszor napokig elmerengett azon, hogy vajjon ki s merre legyen az, kit édes atyjának nevezhet s érezheti az anyai csókot és hallhatja az enyelgő szókat, mit hozzá 24 évi távollét után mond az.

Nem egyszer találta barátai könnyelt szemekkel szobájában, folyton értetlen szavakat mormolva magában.

Egy hosszú tél elmúlása után azon gondolat villant meg agyában, hogy eladva örökített vagyonát, átteszi lakását Balázsfalvára, honnan Szerdahelyiek jöttek. Két célt hitt ez által elérni, először, hogy bánata és rossz kedve átváltozik s másodsor, hogy szülőit tán könnyebben fogja feltalálni.

Az elhatározást tett követte. Vagyonát eladta, magához véve az érte kapott összeget, távozott azon helyről, melyre ha gondolatban környezi őt, hol annyi jó barát és ismerős körében oly jól és vígan mulatott, melyre a visszaemlékezés szintén nem kellemes benyomást gyakorol reá.

Barátai elkísérték őt bizonyos távolságra, hol bucsu szöul Zalay Sándor azt mondá hozzá: „Jó barátunk, ha a titok felfedése ve letz, tudásd velünk, hidd el kedves emlék ként fogjuk megő-

feljajdulását. Az általa ajánlott gyógymód egyoldalú és nem egészen megfelelő. A hol a fényezés rákfenéje már megtelepedett, ott nehéz segíteni. Azonban vegyük elejét a megtelepedésnek! Erre céloz ezikköz azon intése, melyet az apákhöz intéz. Lehet hogy igazra van s a nőknél megszokott természetes ösztönnél fogva elhalt az igazi utat, mindamellett azon szerény nézetünket merjük közalkáztatni, hogy a házi nevelésen kívül az iskola igen sokat tehet, hogy a fényzési hajlam első esíríában olfoitassék. Alapos ismeretek, — külső csillogás és szemfényvesztés helyett, egyszerű, hasznos és szükséges kézi munkák, — a divó drága és elkerülhető fényes tárgyak készítése helyett — talán igen sokat tennének a fényzési hajlam elfojtására, mely jelenleg ott rendszeres ápolásban és fejlesztésben részesül. Szerk.

A halpusztítás ügyében.

Általános a panasz, folyóvízeinkből a halak mindinkább kipusztultak és hogy egyes halfajokot már épen nem is találni!

De hát lehet-e azon csodálkozni akkor, midőn a halaknak annyi és oly kegyetlen ellenségei, pusztítói vannak!

Ha egy közép nagyságú csukát épen olyan időben fogunk ki a vízből, midőn napi étkezését ragadózást — bevégezte, azt találjuk, hogy azon csukában 15 — 20 apró hal van mely mennyiség csak egyszerű étkezésére kellett.

Most vegyük tekintetbe azt, hány ilyen ragadózó csuka pusztít az ifjú halak sorában egy-egy folyóban, a halak gyérülésének egy jelentékeny okára találunk.

Vegyük ehhez azonban azon halászokat, kik egy-egy halász alkalommal az ujnyi hosszú, egészen fiatal halaknak százeit fogdossák ki könyörtelenül és miért? — hogy kilóját 5 — 6 krjával elveszteggessék!

Ha elpusztítjuk az apróhalakat, miből legyenek nagyok és ha a nagy halakat is rendszeresen üldözzük, emésztiük, homnét tartásák föl magukat az egyes halfajok, hogyne lenne mindig gyérebb, gyérebb a halak száma?

Hát ha még nem korlátozná az embereket a halászási törvény?! — Magnak is alig maradt volna már hal!

És kik panaszkodnak a halak megfogása ellen? A halászok, azok a halászok, kik elég higvelejük a picziny halak százeit 10 — 12 krért eladni és ez oktaian eljárásuk által önmagukat is megkárosítani a jövőben, a helyett hogy visszadobnak a hálóba került fejletlen halakat, hogy pár hónap múlva megnöve, értékesen foghassák ki őket!

Ha már a halászok saját jóindulatú és helyes fölfö-

rízni, — és a felfedezés esetén veled együtt örvendünk — hiszem találkozni fogunk, mert én egy rövid félév leteltével Balázsfalván — nálad leszek. Isten veled jó barát!

— A pecsétgyűrű és a türelem tán nyomra vezet. Isten veletek jó barátaim! felett zokogva Szerdahelyi — további szavait elkapta egy lunge szellő, mi felettük elsurrant a tavaszi légben. — Szerdahelyi Lajos eltávozott.

III.

Kies völgyben fekszik Balázsfalva, körítve balzsamos illatú erdőktől, díszes utcázi s zöldelő fasorai, melyek a házak elé ültetvék — első tekintetre elragadják a szemlét; csak egy ház a város főutcáján áll elhagyottan; a díszes szobrok, melyek ékítették a házat már letöredezve s a többi díszek is lehulva, pusztán hagyják a mohlepte falakat. Az ablakokról is lehámlott már a festék — egy szóval a két emeletű lak gazdátlanok látszik, avagy ha gazdája van, annak boldogtalanságtól kell környezve lenni.

Ha kérdezik ki légyen tulajdonosa eme már csaknem rommá vált laknak, a felelet szomorúan hangzik, ugyanis e lak egy boldogtalan férjét vesztett nőnek tulajdona, ki most magába vonulva, a lakot hagyja emészteni a romboló időtől; nem törődik semmivel egyedül leánya az, kiért élni óhajt, mert másban neki öröme nincsen, nem érdekli őt a természet szépsége, nem a társaság — neve Pásztorfy Laura, egy körülbelül 40 éves, de még mindig szép nő, szőke fürtök s kőkény szemekkel, azonban arcán némi buskomolyság honol — életét tükrözi vissza ez.

Azonban a mily disztelen és roncsolt a ház külső része, ép

gásuk által nem vezetettek ez eljárásához, a városi hatóságoknak kellene közbelépni és az olyan halásznak összes halkészletüket lefoglalni egy párszor, akik az apró halakat is elárúsítják, ilyen leczeke után észretévének és csak kifejlett halakra halásznak, nem pedig olyan aprólékoságokra melyek jövedelmet szolgáltatni ugy is képtelenek!

H I R E K.

— A „kölesönös segélyző egyesület“ jövő hétfőn, február 2-án tartja rendes évi közgyűlését, melyre az érdekllett tagok figyelmét újból felhívja az igazgatóság.

— A Baján állomásozó mérnöki-kar Baján, 1880. febr. 1-én a „Nemzeti szálloda“ nagytermében tombolával egybekötött szoroson zártkörű tánczosorú rendez. Kezdeté 8 órákor.

— A helyben működő színtársulat néhány előadásra Bács-Almásra rándult, hol is ma, Szerdán Csepreghy Ferenc kitűnő nép színműve a „Piros bugyelláris“ adatik. Etenben szombaton az az január 31-kén lesz a k a b a f f y G á b o r a színház elsőrendű tagjának jutalom játékaul a Budapesti nemzeti színház legkitűnőbb vigjátéka „Milyen lesz a világ 200 év múlva“ vagy „a nő emancipáció kora új Párisban“ Irta: Balázs Sándor 3 felv. a vidéki színpadokon itt először adatik elő; a jutalmazandót, mint a színtársulat igen hasznavehető tagját, ajánljuk a n. é. közönség becses figyelmébe.

A bálók miatt szombaton január 31-ig a színi előadások beszüntettek.

— Carneval. Szombaton este zártkörű nagy társaság mulattott kedélyesen a „Nemzeti Szállóban.“ A kivett tagsági díjból a költségek fedezése után maradt 4 ft. 90 kr. a „köztársaság“ a polgári olvasó egyesület könyvtáranak adományozta. Greiner Lina.

— A budapest-zimonyi vasút építése iránt, mint az „E-s“ írja, néhány hó előtt szerződés jött létre Frémy francia bankar és a magyar kormány között. Frémy megígérte, hogy francia-szerb bankot alapít Nándorfelhervárott s mindent elkövet a szerb vasutak építési engedélyének elnyeréséért. Frémy ezen törekvését azonban nem koronázta siker, s a magyar kormány ennek folytán kényszerítve látva magát a szerződés felbontására. Tisza utolsó bécsi utjának egyik főcélja épen az volt, hogy Frémynnek valami kárpótást szerezzen és biztosítson a felbontott szerződésért.

— A hideg áldozatal. A kórházban öt egyén fekszik fagyott tagokkal, kik közül egy nő oly szerencsétlen, hogy elfagyott egész lábfeje, menthetetlenül leválik. Egy férfi lába nagy újját veszti el. — a többi ugy látszik gyógyulni fog, írja a „Keesk. L.“

oly díszesek a termek, melyek nagyszerűen, mondhatni pazaron vannak berendezve s fénypontját képzik mindezeknek egy 18 évesnek látszó, sugár termet, szöke fűrtök, égszín szemek s rózsza ajkakkal ékeskedő — báj- s kecseljes nő, ki egész napon ül zongorája mellett játszva azon édes anyjának, mi annak legkedvesebb, mit igen sokszor e szókkal ad leányának tudtára: „Gizellám, én téged szeretlek, nélkülöd élni nem ohajtok“ azután megcsókolva azt, tovább hallgatja a zenét.

A lak nem völt látogatott, bár nem egy iju kebel sajgott a ház virágának elmondani szívének óhajait s elé rakni mindent, mit szerelemnek nevezni lehet, mert ki vele egyszer beszélt, azt mondta magában: „En szeretem ezt az angyali szépséget!“ — Egy mosolya, mit olykor látni engedett, meghódította még a gyászoló kebleket is; azonban a vele való találkozás avagy társalgás igen ritka volt, nem lehetett őt látni, olykor egy-egy házi mulatságot kivéve, sehol sem. Nem vett részt a nyilvános vigalmakban, nem a város-hoz közeli kies erdőben összejező társaságokban: anyja a magányhoz szoktatni akarta, nem akarta azt, hogy leánya is boldogtalanná téessék egy csalfa szív által, kinek szerelme talán helyet foglalt a keblének ama részében, melyet a szerelem, a boldog szerelme, nagy később a boldogtalanság teugérért hozza — szokott betölteni.

(Folyt. köv.)

— Legújabb értesüléseink szerint Verhovay Gyula állapában rosszabbul állott be. Nyugtalan, lázas állapot a gyengédkedőt gyengébbé tette, de azért komoly aggodalomra nincs ok.

— Önézetes huszár. Egyik nagyváradi timártól egy huszár három kikészített bört lopott el s eladta egy cipésznek. Ez gondolta, hogy az olcsó bőr még bájba keverheti, elvitte a portékát Mező-Keresztesre, s ott egy csizmadit kínált meg vele. A becsületes csizmadia élt a gyanuperrel, elfogatta az orgazdát s bekísértette Nagyváradra a rendőrséghez. A cipész vallomása folytán elfogták a huszárt is és a börtökkel együtt vitték a káros emverhez. A timár tagadta, hogy tőle loptak volna, mire a huszár kijelentette, hogy ő nem volt sem boiond, sem részeg, tudja ő honnan lopott, veie a timár nem komázék. A timár azután felolvastatta a börtököt s csakugyan rájött, hogy a huszár igazat mondott.

— A „Magyar Népvilág“ 4 ik száma következő tartalommal jelent meg: — Az egyhuszas leány. Elbeszélés. Irta Jókai Mór. (Folytatás) — Az orosz parasztokról. — A gőzös ház, írta: Verner Gyula. (Folytatás.) — Került fiu. Népies beszély, írta: Szabó Endre. — Jegyzálás a Dunán. (Képpel.) A piros bugyelláris. Elbeszélés, írta: Kazár Emil. (Folytatás.) — Grigori, írta: Junius Brutus. — Párisi ünnepély a murcziai károsultak javára. (Képpel.) — Mise után. (Képpel.) — Hogy áll a világ. — Az orosz csapatok összevonása. — A fejedelm megy. — Mi segít a gazdák baján. Irta: Láng Lajos. — Az afgán háboru. — Képisselőjelöltek. — A szegedi segély-összegek. — A magyar delegációból. — Mi történt az országgyűlésen. — Mi újság. Gazdáknak. Üzleti szemle, Képek: A jegyzálás a Dunán. — Párisi ünnepély a murcziai károsultak javára. — Mise után.

— Szerecsen nők a fővárosban. Vasárnap nagy feltűnést okozott Budapesten három szerecsen nő, kik az utcán sétáltak körülök egyik dívtoson, bár kissé ríkító s ellentétes ruhába volt öltözve. A másik kettő: egy éltebb asszony s egy leányka, ugy látszik környezetéhez tartoztak. Budapest még nem világváros s ily látvány ritkaságai közé tartozik.

S z i n h á z.

(H—y.) „A falu rossza“ került színre szombaton Nagy Paula k. a. jutalomjátékaul, Goldstein Márk és Kriszta b e r Sándor műkedvelők közreműködésével.

Nagy Paula (Boriska) szabatosan játszott, a közönség, kinek a jutalmazott már igen sok élvdsu estét szerzett, ez iránti köszönetét taps, kihívás és koszorúkkal rótta le. — B. Nikó Lina asszony (Finnu Rózi) szokott kedvesen játszott és énekelt bravourral. Goldstein Márk ur (Göndör Sándor) hévvel játszott és jól énekelt. Kriszta b e r Sándor Gónosz Pistát személyesíté sikeresen. — J á n i (Feledi Gáspár) pedig szerepét átérezve adta. — A kar lehető legrosszabbul működött. — Ez előadást zsufozásig telt ház hallgatta.

Vasárnap L e n g y e l J ó z s e f első fellépteül „Dunanan apó és fia utazása“ című bohózatot operette adattott köztetszés mellett, miben legfőrése van B. Nikó Lina asszonynak (Paméla), ki ismételve tanujelét adta szeretetre méltóságának és tehetségének; ez estén ő a többi szereplőket mind tulajányalta játékaival, miért a taps és kihívás el nem maradt. L e n g y e l (Dunanan apó) jó hanggal rendelkezik s ő szerepében, mint gyakorlott és jó színész — minőre a társaságnál szükség van — mutatta be magát. S z a b ó n é igen csinos Patroclus volt. H e g y i (Tympanon) nagyban járult a sikerhez. A kevés számú közönség többször tapsolt és hívta ki a fentieket.

Hétfőn H e g y i G y u l a jutalmára „A tiszteletes ur keservei“ című vigjáték került színre. Nagyon, de nagyon kevesen voltak, habár H e g y i eddigi játékaival igazán megérdemelte volna a közönség nagyobb érdeklődését.

A szereplők elkövetek mindent, hogy a közönséget „egy kissé“ felvillanyozzák, ami sikerült is H e g y i (Ágost) és S z i r m a y n a k (Mátyás) a 3-ik felvonásban. B á n f a l v y ügyesen adta Károly pinczéert. B ó d i n a k sziszegése nem kellemesen hatott a közönségre. L á n g I. (Eliza) és Nagy Paula (Anna) teljes igyekezettel iparkodtak helyeiket és szerepeiket híven betölteni. H e g y i úgy ez alkalommal, mint előbbi fellépéseiben is megnyerte a közönség rokonszenvét, s kívánatos volna, hogy a társulattal szerződésre lépne.

Felelős szerkesztő:

Dr. BARTSCH SAMU.

Legbiztosabb gyógyhatás.

AZ 51 IZBEN KITÜNETETETT

HOFF J.-féle

malátakészítményeknek

bizonyítja a legújabb

köszönetmondó levél Budapestről

Hoff János

a legtöbb uralkodók udvari szállítója, cs. k. tanácsos, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa és magas német rendek lovagja stb.

cs. kir. udvari malátakészítmények-gyára Bécs, Graben Bräunerstrasse 8.

Tekintetes ur! Kötelességemnek tartom önnek nyilvános köszönetemet nyilvánítani.

20 év óta crós mellbajban szenvedtem, mely erős nyárfolyás és mellszorulással volt egybekötve, hasonlóan éjjeli álom és étvágy teljesen hiányzott. — Minden alkalmazott orvosi szer dacára a baj folyton növekedett, oly annyira, hogy naponta erőm elgyengült és 70 éves koromnál aggodalommal néztem a vége felé.

A hírlapok által malátakészítményeire figyelmeztettem, még, ezen szerben kerestem menedéket, és már 10 üveg malátakivonati-sör használata után sokkal jobban éreztem magamat, és további 40 üveg használata után egészen megváltoztatva érzem magam, nyugodt álman van, étvágyam jó, a nyárfolyás ritkább és gyengébb; röviden mondva, majdnem teljesen fellabadtam. Azon meggyőződésben vagyok, hogy ha szerét 10 évvel ezelőtt használtam volna, bajtólól gyökeresen ment volnék.

Tartsa önt a miudénható még soká életben, hogy a szenvedő emberiségnek jótékony készítményével enyhítést nyújthasson, s mindenki elveszett egészségét visszanyerheti.

Budapest, 1879. nov. hó 28-án

Kiváló tiszteltelt!

GOLDSCHHEIN JAKAB,

Budapest, váci-körút 50 sz.

Baján kapható csak: Michitsch Istvan ur üzletében.

Poudre de Serail.

Blaháné Louiza művésznő kedvencz arczpora.

Ezen arczpor, vegytanilag tökéletesítve, minden ártalmas szerek-től mentes és oly kitünő tulajdonságokat egyesít, hogy minden eddig a kül- és belföldön készített porokat sokszorosan felülmulja; nagymérvű federeje az arcot az időjárás kellemetlen befolyásától megőrzi, az arcnak és a testszínnek ifju és természetes színezetet kölcsönöz, úgy hogy a legélesebb szem sem képes a port rajta észrevenni, mely kitünő hatásaiért Blaháné Louiza asszonyság következő sorokkal tüntette ki:

Tiszt. Müller J. L., ezelőtt Vadász Ferencz özv. utóda. illatszerezs urnak Budapestben.

A Poudre de Serail, melyet ön feltalt, valóban kitünő és nemében páratlan, mert nemcsak az arcon láthatatlan és tartós, de egyszermind rendes használatnál ártalmatlansága által az arczra oly különös jótékony hatást gyakorol, a minőt még eddig semmiféle arczpor-nál nem tapasztaltam, mely kiváló tulajdonságaiért jövőben mint kedvencz arczporomat kizárólag fogom használni, és megvagyok győződve, hogy felülmulatlan jóságaiért általános elismerésnek fog örvendeni.

Tiszteltelt!

Blaha Louiza.

CREME POMPADOUR.

Az illatszát terén jelentékeny párisi kitünőségekkel való összeköttetésem folytán sikerült a világhírű és fölötte hatásos „Creme Pompadour“-t egész eredeti tisztaságában és erejében előállítanom. Ez azon szer, melylyel a hírneves asszony egész agg koráig fönn tudta tartani csodaszépességét annélkül, hogy az egészségének ártott volna; azért nem mulaszthatom el a t. hölgylágnak azt a leghathatósabban ajánlani. — E kitünő szer jóval felülmul minden eddigi e nemű gyártmányt. Egy tégely ára használati utasítással 1 frt 60 kr.

Csak azon készítmény valódiságaiért kezeskedem, mely alább védjeggyel el van látva. Legnagyobb választék valódi francia és angol illatszerekben.

Minden doboz Poudre de Serail a mellékelt bejegyzett védjeggyel van ellátva, 60 kr és 1 frt dobozokban; valódi minőségben csupán a feltalálónál Müller J. L. ezelőtt Vadász Ferencz özv. utóda. illatszerezs a „Virág-királyné“-hoz Budapest, korona-herczeg-utca 2. sz. kapható.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

NÁNAY LAJOS

KÖNYVNYOMDÁJA

elvállal mindennemű e szakba vágó

M U N K Á K A T

a legutányosabb árak mellett.

Üzlethelyiség: Baján, Bódog-téren, Scheibner-féle házban.